

قال علیٰ علیه السلام :

کُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَمْ يَذْكُرْ فِيهِ اسْمُ اللَّهِ فَهُوَ أَنْتَ

هر کار دارای اهمیتی که بدون یادخدا آغاز گردد، به سرانجام نمی رسد.
(بخار الانوار، ج: ۷۳، ص: ۳۰۵)

۱۸۰

معظم خوب

مسافر!

تعاونت تربیت و آموزش عقیدتی سیاسی سپاه

WWW.serajnet.org

مرکز آموزش مجازی

موعظه خوبان شماره ۱۸۰

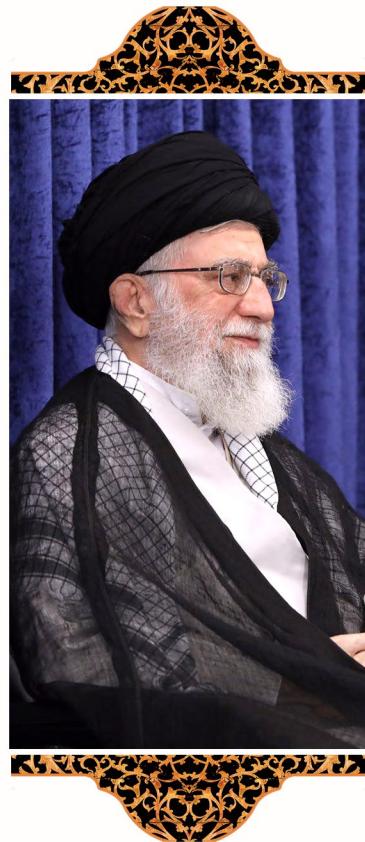
باید وارد مجاهده با قصد خالص شد البته آن وقت نفس اصلاح می شود. تمام مفات نفسانیه قابل اصلاح است، لیکن در اول امر کمی زحمت دارد. آن هم بعد از ورود در اصلاح سهل و آسان می شود. عمدہ به فکر تصفیه و اصلاح افتادن است و از خواب بیدار شدن است. منزل اول انسانیت «یقظه» است. و آن بیدار شدن از خواب غفلت و هشیار شدن از سکر طبیعت است، و فهمیدن اینکه انسان مسافر است، و هر مسافر زاد و راحله می خواهد. زاد و راحله انسان خصال خود انسان است.

[امام خمینی رحمة الله عليه ، چهل حديث ، مرکز فرهنگی رجاء ، چاپ دوم ، ۱۳۶۸ ، ص ۸۵]

آرزوهای دور و دراز یعنی این!

الكافی فیما ناجی اللہ عز و جل بہ موسیٰ علیہ السلام: یا موسیٰ لَا تطؤل فی الدنیا امْلک فیقسو قلبک و القاسی
القلب متّبعید۔ (الشافعی صفحه ۵۷۲)

از وصایای پروردگار عالم به حضرت موسی یکی این است که : ای موسی! آرزوهای خود را درباره دنیا دور و درازمکن! معنای آرزوی دور و دراز این است که انسان همین طور که با خودش فکر می کند، آرزو می کند، من فلان طور خانه، فلان طور زندگی یا تشریفات، فلان مقدار پول را داشته باشم. همین طور آرزو کند در آینده این چیزها را داشته باشم، اینها آرزوهای دور دراز است. نباید اشتباہ کرد این را با برنامه ریزی برای دنیا. یک وقت انسان برای زندگی خود یک برنامه ریزی می کند، که این برنامه ریزی ، برنامه ریزی معتقد و عاقلانه ای است، عملی است، منطبق با واقعیت است. این اشکال ندارد، خوب هم است؛ اعمل لدنیا ک کانک تعیش ابدا. اما اینکه مرتب در دل آرزوهای خام بپروراند، مثل همان داستان معروف که کسی کوزه روغنی داشت، گفت: این روغن را می فروشم، پولش را چند گوسفند می خرم، بعد آن گوسفندها گله ای می شوند بعد دختر فلانی را می گیرم، این طور زندگی درست می کنم و بعد هم زد کوزه را به اشتباہ شکست و روغنها هم ریخت! همه آرزوها بر باد رفت. آرزوهای دور و دراز یعنی این، خاصیت آرزوهای دور و دراز طبق این روایت این است که دل را قسی میکند، آن نرمش دل و تاثرپذیری دل را در مقابل امرالهی، در مقابل حساب الهی، در مقابل یاد مرگ را از بین می برد. غفلت بر انسان عارض می شود. قساوت قلب خیلی چیز بدی است. کسانی هستند که شبانه روزی بر آنها می گذرد و یک بار در این بیست و چهار ساعت دلشان متوجه پروردگار عالم نمی شود! این قساوت قلب است. بعضی که خیلی از این بدتر؛ عمری از آنها می گذرد، ولی به یاد خدا نمی افتد. بزرگانی که اهل معنا و اهل سلوکند، می گفتند: وقتی انسان در حالت بکاء هم بوجود می آید. بزرگانی که دل تحت تاثیر قرار می گیرد و اشک جاری می شود. این خیلی حالت خوب است. قساوت نقطه مقابل این است. بعد فرمود: کسی که دچار قساوت قلب و سختی دل است، دور از خدای متعال است.

[شرح حديث از حضرت آیت الله العظمى امام خامنه اى در مقدمه درس خارج ، ۱۳۸۸/۰۷/۲۶]

برترین عمل!

[بررسی گناهان کبیره در مواقع آیت الله مجتبی تهرانی، بوستان قرآن، چاپ ششم، ۱۳۹۵، ص ۴۸ و ۴۹]

محمد بن مسلم از امام چهارم علیه السلام پرسید : « ای الاعمال افضل؟ » « در میان اعمال چه عملی از همه بالاتر است؟ » قال علیه السلام « ما من عمل بعد معرفة رسول الله افضل من بغض الدنيا » هیچ عملی بعد از شناسایی خدا و شناسایی رسول خدا، برتر از بغض دنیا نیست. « شما دیده اید با یک کسی که دشمن هستید حاضر نیستید حتی با او حرف بزنید، با دنیا هم باید همین جور باشید. بغض دنیا باید توی دلتان باشد. محبت آخرت باید توی دلتان باشد. البته معنی بغض دنیا این است که از کار و زندگی دست بکشی و دنبال کسب و کار نزوى، بلکه معنی بغض دنیا این است که دنبال حرام نزوى والا اگر دنبال روزی دلال باشی که به زن و بچه نان بدھی که این حب آخرت است. بغض دنیا یعنی اینکه دنبال گناه نزوى دنبال حرام نزوى. اگر دنیا خواست تو را گول بزند، گولش را نخوری . همانطور که گول دشمنتان را نمی خورید، گول دنیا را هم نخورید؛ که این افضل اعمال است.

